

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 240

Sävsjö Sanatorium
S Ä V S J Ö den 1 juli 1965.

Min älskade Lillasyster!

Vad det gör mej ont att du fått vara orolig så länge. Bums ska jag säga dej att jag mår så bra och allt har gått över förväntan. I förrgår kom jag till detta förnämliga ställe pr ambulans - en 4-timmarsfärd genom dessa vackra nejder. Någonstans i Ulricehamnstrakten drack vi kaffe - vi var 2 i ambulansen - med varmfärska wienerbröd. Så bjöd vi ambulansmännen på samma goda. Kl. 13 i tisdags den 29 kom vi alltså hit. Här är underbart. Mer därom en annan gång.

Nu ska vi väl ta det från början, som du förstås vill. Det var torsdagen den 20 maj. Kl. var 17.40. Jag kom hem med lite frukt och annat i min väska - jag tror att det var den, som jag fick av dej för några år sen - klev upp för de tre trappstegen och satte nyckeln i den tunga porten och drog hårt. Nyckeln flög ur och jag baklänges ut över trottoaren och jag undrar om inte huvet slog i gatan. In i hårfästet blev ett litet hål som blödde och en bulnad uppstod. Därav blev dock ingenting, behövdes inte ens sys ihop. Ögonblickligen hade jag en flock vänliga människor omkring, som ringde efter ambulans och en fru i 8:an följde mej till Olycksfall. Hade aldrig sett henne förr. Hennes man följde oss i sin bil och tog hem sin hustru. Och jag röntgades. Doktorn sa: Ja, det har blivit en buckla på lårbenshalsen, så ni får nog stanna här. Då får jag tacka för det, sa jag. Och så får man väl vara tacksam att det inte hände förr än man är 76 år. Så fördes jag till Ortopediska kliniken. Och följande morron opererades jag av docent Goldie, en förtjusande läkare och en god människa. Avd. 132 5 tr. upp blev mitt hemvist t.o.m. fredagen den 28 maj. Då stängdes den avd. för semester och jag flyttades 1 tr. ner till avd. 131 sal nr 6. där jag låg ytterligare 4½ veckor. Jag skulle väl/ också ha sagt att Fridas systrar och deras bror skulle komma upp till mej kl.16 den dagen olyckan hände 20 min. tidigare. Någon ringde till dom och sa återbud. Bums kom förstås Ingeborg till Olycksfall. Så kom Ebba och Ludde och var så lyckliga att dom fann en bekant människa i sammanhanget. Dom orkade inte lång stund så Ingeborg väntade och tog hem mina kläder. Ebba och Ludde kom ju varje dag de 3 första dagarna. Den 22 kom Inga-Lisa och hade blommor med sej liksom Ebba och Ludde. Den 24 kom Åkesson med en blomma från församlingen och Aina Ericsson hade också en blomma. Pr bud kom vackra blommor från Amanda och Astrid Sahlin. Så kom ju människor varje besöksdag - 4 dgr i veckan $\frac{1}{2}$ och hade blommor och gotter med sej. Anna Johansson var hos mej den 26. Min grannfru Randi Arén kom då också med blommor och en stor kartong gott samt blommor från Stina Wennberg, en annan fru i huset. Fru Alvar Hansson kom den 26 och hade blommor från sej och chefen. Sanna fick jag också från Olivia Mobergs trädgård. Den 28 fick jag vackra rosor från Eva och Roy. Dom stod i 9 dagar. den 29 låg jag ovanpå för första gången. Så gick jag ett tag med 2 bockar. Den 1/6 köpte jag ett par kryckkäppar, som jag gick med under sjukgymnasts ledning senare. 2/6 fick jag mitt första bad med hårtvätt. Det var det underbaraste bad jag upplevt och jag mådde så gott. Den 5:te kl. 10 kom Olle upp. Då hade han fastrarna i bilen utanför. Det var pingstafton. Dom fortsatte till Bendela. Eva hade skolaafslutning den dagen. Men dom hann visst inte fram. Den 9 var jag på röntgen i 3½ timmar. Fick sedan veta av doktorn att allt låg så fint. En fru Andersson från Mölndal kom med blommor från min vän Edith Alvner i Mariestad. Själv hade hon med sej en massa gott. Samtidigt kom Judith Persson och Anna Gustafsson. Strax därpå kom Aina farandes. Hon hade sjuksat hem Ebba och Ludde och hade alla ungarna med sej i bilen. och skulle fara hem samma em. Den dagen fick jag veta utan att någon sagt det till mej att jag var anmäld till Sävsjö. Sedan visste jag ingenting förr än i lördags, då en sköterska kom till mej och frågade om jag kunde tänka mej att fara till Sävsjö på tisdag, den 29/6. Jag kunde inte få besked förr än på måndag, då dom talat med doktorn och översköterskan, som var ledig. Så kom beskedet på måndag att jag var den utvalda. En annan var för svag att fara. Nu får detta gå. Kommer igen med fortsättning en annan dag. Innerliga hälsningar till er båda ätte

Rinell

P. S. Du berättar väl inga såna här detaljer för flickorna, för det skulle dom tycka var larvigt att skriva om sånt. Men du kan ju hälsa Hjärdis och tack för 2 brev. Det som kom sedan jag brutit benet var kanske från dom båda. Eller om det bara var hälsningar från Gerdie. Du kan bara säga dom om dom frågar att allt har gått så bra och att jag är så tacksam till Gud och människor. D.S.